

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

5.Mv.337/2015/23.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság felperesnek - alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében az alulírott helyen és napon meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 10.000,- (Tízezer) Ft perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 30.000,- (Harmincezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A bíróság a felperes keresetlevele és annak mellékletei, az alperes érdemi ellenkérelme és annak mellékletei, a közigazgatási eljárásban keletkezett, valamint a Rendőrkapitányság eljárásának iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Munkavállaló 2014. július 17. napján kelt munkaszerződéssel létesített határozatlan idejű munkaviszonyt a felperesnél öltözőőr, takarító munkakör betöltésére. A munkaviszony kezdő időpontja 2014. július 21. napja volt.

Munkavállaló a munkavállalást megelőzően 2014. július 15. napján elsőfokú orvosi alkalmassági vizsgálaton vett részt, ahol „egy évre alkalmas” minősítést kapott.

2014. július 23-án amikor munkavállaló a harmadik munkanapját töltötte, munkavállaló1 betanítása mellett végezte a napi tevékenységét.

Ennek keretében 5 db szennyesekkel teli, egyenként 20-25 kg tömegű ládát kellett a mosodába vinnie sík talajon, a kerámiapadlózatán húzóvassal történő húzással, a lépcsőkön pedig a húzóvassal leengedve történő csúsztatással mintegy fékezve annak mozgását.

A munkavállaló az egyik szennyes köpenyekkel teli ládát egy másik már padozaton lévő láda tetejére történő helyezése közben megszedült mielőtt letette volna a ládát, a ládát leejtette, majd háttal kissé oldalra fordulva az ott lévő műanyag ajtókeretnek esett.

Tekintettel arra, hogy munkavállaló állapota pihenés után sem javult, ugyanezen a napon felvételre került a Traumatológiai Klinikára, ahol 2014. július 31. napján otthonába bocsátották.

Munkavállaló 2014. augusztus 2. napján otthonában elhunyt.

A felperes 2014. augusztus 21. napján kelt /2014. ügyiratszámú határozatában munkavállaló 2014. július 23. napján bekövetkezett balesetét munkabalesetnek nem ismerte el.

A Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerve az elhunyt személy hozzátartozójának jogi képviselője által kezdeményezett bejelentésre tekintettel 2015. március 5. napján kelt /2015. szám alatti határozatában munkavállaló 2014. július 23-án bekövetkezett balesetet munkabalesetnek minősítette, továbbá elrendelte a munkabaleset kivizsgálását és abban munkabaleseti jegyzőkönyvnek a Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerve Munkavédelmi Felügyelősege részére történő megküldését.

A határozat indokolása szerint az Mvt. 87. § 1/A., valamint 3. pontja alapján vitatta a felperes azon határozati megállapítását, miszerint a sérülés bekövetkeztében semmilyen külső ok nem játszott szerepet. E körben hivatkozott a rendőrség által rendelkezésére bocsátott igazságügyi orvostani intézet korboncolási jegyzőkönyvében szereplő megállapítások körében arra, hogy a halál és a bordatörések között közvetlen okozati összefüggés állt fenn.

Mindezek alapján az Mvt. 64. § (1) és (4), 65. § (1) és (2) bekezdése alapján a balesetet munkabalesetnek minősítette.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes Munkaerőpiacért- és Képzésért Felelős Államtitkár, mint másodfokon eljáró hatóság 2015. május 8. napján kelt /2015. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és a teljesítési határidőt a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napra módosította.

A határozat indokolásában hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint semmi nem támasztja alá azt, hogy a baleset bekövetkeztét a sérült személy belső, rejtett betegsége idézte elő. E körben hivatkozott arra, hogy az általa balesetet megelőzően végzett tevékenység (20-25 kg-os láda megemlése) a munkavállaló szervezetét érő fizikai megterhelés váltotta ki válaszreakcióként a megszedülést, amely végül a munkavállaló eleséséhez vezetett.

Hivatkozott ekörben, hogy kétséget kizáróan baleset történt, munkahelyen, munkaidőben, szervezett munkavégzés során, így az esemény munkabalesetnek minősül.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az Mvt. 83/C §-a alapján a rendőrségi iratokhoz történő hozzáférést a hatóság nem engedélyezheti, ezért ez nem került az kiadásra a felperes részére.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a fellebbezésben hivatkozott iratbetekintési jogával a felperes tájékoztatás ellenére nem élt.

A közigazgatási határozatokkal szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Kérte egyidejűleg a végrehajtás felfüggesztését is.

A kereseti kérelmében előadott hivatkozás szerint az Mvt. 87. § 1/A. pontjában szabályzat baleset definíciójából következően az emberi szervezetet érő egyszeri külső hatás jelen esetben nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy álláspontjuk szerint a baleset bekövetkeztét az elhunyt személy szervezetében rejlő belső ok, rejtett betegség idézte elő, az vezetett a sérüléshez.

Hivatkozott továbbá arra, hogy sem a halotti bizonyítvány, sem a boncolási jegyzőkönyv nem áll rendelkezésükre, amely alapján álláspontja szerint az eljáró közigazgatási szervek lényeges eljárási szabályt sértettek akkor, amikor a felperes előtt, mint ügyfél előtt ismeretlen okiratokra, vallomásokra, szakértői nyilatkozatokra alapította a határozatát.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, kérte perköltsége megállapítását.

A kereseti kérelem tekintetében hivatkozott arra, hogy a lefolytatott közigazgatási eljárás során beszerzett foglalkozás-egészségügyi szakorvosi nyilatkozat alapján a sérült személy munkakör- orvosi alkalmassági vizsgálata során a vizsgálatot végző orvos előadása szerint a felajánlott munkavégzésre alkalmasnak bizonyult a munkakör ellátására. A beutaló lapon szerepel a kézi anyagmozgatás, amely 20 kp-50 kp a munkaidő egy részére vonatkozó terhelést jelzett.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a tájékoztatás szerint az elhunyt egészségesnek bizonyult, a teher emelés, illetve mozgatás nyomás bekövetkező rosszullét, ájulásra való hajlam nem volt várható.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperesi állítással ellentétben nem található olyan nyilatkozat, amely szerint nem a kosár megemelése miatt esett el, hanem azért, mert egy belső ok - rejtett betegség - váltotta ki a szédülést.

Hivatkozott továbbá arra, hogy az Mmtv. 83. § c) pontja alapján nincs mód arra, hogy kiadják a felperes részére a hivatkozott adatokat, tekintettel arra, hogy azok egészségügyi és személyes adatnak minősülnek. Mindezek alapján kérte - tartalma szerint - a kereseti kérelem elutasítását, perköltsége megállapítását.

A felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság azt vizsgálja, hogy az alapul vett határozat jogszabálysértő volt-e vagy sem.

A jogszabálysértés mind anyagi, mind eljárásjogi szabálysértésre is vonatkozhat, és megvalósulhat úgy is, hogy a közigazgatási hatóság a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezte azzal, azonban, hogy csak olyan jogszabálysértésnek van jelentősége, amely az ügy érdemi elbírálására kiható volt (Pp. 339. § (1), Legfelsőbb bíróság 1/2011. (V. 9.) KK. vélemény 2) pontja).

A felperes kereseti kérelmében a közigazgatási határozatokat lényegében két hivatkozásra alapozva támadta.

Elsődlegesen a döntés vonatkozásában hivatkozott arra, hogy azzal anyagi jogszabályt sértett. Másodlagosan pedig hivatkozott arra, hogy az eljáró közigazgatási szervek nem biztosították számára teljes körűen a határozatok meghozatalának alapjául szolgáló közigazgatási iratokba történő betekintést.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2014. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 70§-a szerint ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az - az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével - megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt tehesen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.

A bíróság e körben nem osztotta az alperes azon álláspontját, miszerint a közigazgatási eljárásban keletkező adatok egy része, azok személyes adat, illetőleg egészségügyi adat voltára tekintettel, nem megismerhetők a felperes számára.

A felperest ebben a helyzetben az alperes gyakorlatilag elzárta annak lehetőségétől, hogy a határozat meghozatalának alapjául szolgáló bizonyítékokat teljes körűen megismerhesse és arra vonatkozólag érdemi észrevételt tegyen, vagy az abban foglaltak alapján fenntartásait megfogalmazza.

Tekintettel arra azonban, hogy a felperes által hivatkozott orvosi dokumentációk a keresetlevéllel egyidejűleg megküldött közigazgatási iratokkal együtt a bírósághoz eljuttatásra kerültek, valamint a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya az előtt folyamatban volt eljárás során keletkezett iratokat a bíróság részére megküldte, azokat a bíróság a felperes számára megismerhetővé tette, a bíróság álláspontja szerint az elkövetett eljárási szabálysértés a bírósági szakban orvosolható volt, így az nem minősül olyan eljárási szabálysértésnek, amely az ügy érdemi elbírálására kiható volt.

A felperes másik hivatkozása szerint a közigazgatási határozatok azért is jogszabálysértőek, mert tévesen értelmezték a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 87. § 1/A. pontja szerint e törvény alkalmazásában Baleset: az emberi szervezetet ért olyan egyszeri külső hatás, amely a sérült akaratától függetlenül, hirtelen vagy aránylag rövid idő alatt következik be és sérülést, mérgezést vagy más (testi, lelki) egészségkárosodást, illetőleg halált okoz.

Az Mvt. 87. § 3. pontja alapján e törvény alkalmazásában Munkabaleset: az a baleset, amely a munkavállalót a szervezett munkavégzés során vagy azzal összefüggésben éri, annak helyétől és időpontjától és a munkavállaló (sérült) közrehatásának mértékétől függetlenül.

A munkavégzéssel összefüggésben következik be a baleset, ha a munkavállalót a foglalkozás körében végzett munkához kapcsolódó közlekedés, anyagvételezés, anyagmozgatás, tisztálkodás, szervezett üzemi étkeztetés, foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás és a munkáltató által nyújtott egyéb szolgáltatás stb. igénybevétele során éri.

Nem tekinthető munkavégzéssel összefüggésben bekövetkező balesetnek (munkabalesetnek) az a baleset, amely a sérültet a lakásáról (szállásáról) a munkahelyére, illetve a munkahelyéről a lakására (szállására) menet közben éri, kivéve, ha a baleset a munkáltató saját vagy bérelt járművével történt.

Bányászati munkabaleset: az a munkabaleset, amely a bányafelügyelet hatósági felügyelete alá tartozó tevékenységek végzése során bármely munkáltatónál következett be.

Súlyos az a munkabaleset (bányászati munkabaleset), amely

a) a sérült halálát (halálos munkabaleset az a baleset is, amelynek bekövetkezésétől számított egy éven belül a sérült orvosi szakvélemény szerint a balesettel összefüggésben életét veszítette), magzata vagy újszülöttje halálát, önálló életvezetését gátló maradandó károsodását;

b) valamely érzékszerv, érzékelőképesség, illetve a reprodukciós képesség elvesztését vagy jelentős mértékű károsodását okozta;

c) orvosi vélemény szerint életveszélyes sérülést, egészségkárosodást;

d) súlyos csonkulást, hüvelykujj vagy kéz, láb két vagy több ujjja nagyobb részének elvesztését (továbbá ennél súlyosabb esetek);

e) beszélőképesség elvesztését vagy feltűnő eltorzulást, bénulást, illetőleg elmezavart okozott.

Az Mvt. 64. § (1) bekezdése szerint a munkabalesetet, a foglalkozási megbetegedést és a fokozott expozíciós esetet be kell jelenteni, ki kell vizsgálni, és nyilvántartásba kell venni.

A (4) bekezdés alapján a munkáltatónak a munkaképtelenséggel járó munkabalesetet haladéktalanul ki kell vizsgálnia, és a kivizsgálás eredményét munkabaleseti jegyzőkönyvben kell rögzítenie. A munkaképtelenséget nem eredményező munkabaleset körülményeit is tisztázni kell, és annak eredményét nyilvántartásba kell venni.

Az Mvt. 65. § (1) bekezdés szerint a munkabaleset, a foglalkozási megbetegedés és a fokozott expozíció kivizsgálása során fel kell tárni a kiváltó és közreható tárgyi, szervezési és személyi okokat, és ennek alapján a munkáltatónak intézkedéseket kell tenni a munkabalesetek, a foglalkozási megbetegedések és fokozott expozíciók megelőzésére.

A (2) bekezdés alapján munkabiztonsági szaktevékenységnek minősül a súlyos munkabaleset, valamint az olyan - munkaeszköz, illetve technológia által okozott - munkabaleset kivizsgálása, amely kettőnél több személy egyszerre (egy időben), azonos helyen történő sérülését vagy más egészségkárosodását okozta.

Az Mvt. 84. § (1) bekezdés i) pontja szerint a munkavédelmi hatóság jogosult a balesetet munkabalesetnek minősíteni, továbbá a munkabaleset bejelentését vagy kivizsgálását elrendelni, ha a bejelentést vagy a kivizsgálást elmulasztották, nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelően végezték, vagy ha a munkáltató a balesetet jogszabályba ütköző módon nem tekinti munkabalesetnek.

Az (5) bekezdés alapján

A felperes az eljárás során végig hivatkozott arra, hogy a külső ok, amely a baleset definíciójában a jogszabály meghatároz, jelen esetben nem állt fenn, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a baleset bekövetkezését nem külső hatás, hanem a felperes szervezetében rejlő és eltitkolt belső ok, rejtett betegség idézte elő.

Ezen hivatkozásainak alátámasztására jogszabályi rendelkezést nem tudott megjelölni, kizárólag a felperesi munkavédelmi felelős által használt módszertani útmutatókat csatolta.

Indítványozta továbbá ... személy igazságügyi orvostani szakértő kirendelését azon kérdés tisztázására, hogy a perbeli baleset munkabalesetnek minősül-e. Az elesés-megszédülés, illetve a halálos eredmény okozati összefüggésben áll-e a munkavállaló belső, természetes okú megbetegedésével.

A bíróság mindenképp előtt rá kíván arra mutatni, hogy a felperesi hivatkozásnak, nevezetesen a baleset bekövetkezése okainak részletes feltárása és esetlegesen a helytállási kötelezettség alól történő mentesülésnek nem a baleset munkabaleseti minőségének elismerése, hanem az az alapján megállapítandó kártérítési vagy társadalombiztosítási felelősség körében lehet jelentősége.

Mindezek alapján a jelen per tárgyát kizárólag a meghozott közigazgatási határozatok felülvizsgálata képezte.

A baleset fogalmát az Mvt. egyértelműen meghatározza, amelynek körében a rendelkezésre álló tényállás alapján sem volt vitatott az, hogy a munkavállaló szervezett munkavégzés közben, a munkavégzés helyén, munkaidőben szenvedte el azon balesetet, amely végül a halálához vezetett.

A rendelkezésre álló adatok alapján az foglalkozási egészségügyi vizsgálaton alkalmas minősítéssel rendelkező munkavállaló a munkavégzés következtében fizikai megterhelés (láda megemelése) közben szédült meg, amely megszédülés eredményeként a közeli ajtónak esett. Ezen baleset - a jelenleg rendelkezésre álló adatok alapján - pedig munkabaleset volt. Ismételten hangsúlyozandó azonban, hogy a baleset munkabaleseti minősítése - egyéb a jelen eljárás tárgyát nem képező feltételek vizsgálatának hiányában - még nem eredményezi automatikusan a felperes felelősségének a megállapíthatóságát a munkavállaló bekövetkezett halála vonatkozásában. Ezt más, önálló eljárásban kell vagy lehet majd vizsgálni.

A baleset munkabaleseti jellegének minősítése nem azonos az üzemi baleseti minősítéssel, illetőleg önmagában még a baleset munkabaleseti jellege erre tekintettel a munkáltató kártérítési felelősségét

- a törvényben biztosított feltételek esetleges hiányában - nem alapozza meg, azonban mindkettő megállapítását külön eljárás kell megelőzze.

Mindezekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint a közigazgatási határozatok a meghozataluk időpontjában nem voltak jogszabálysértőek, ezért a felperes keresetét elutasította.

A bíróság az utóbb jogi képviselővel eljáró pernyertes alperes perköltségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, amelynek mértékét az elvégzett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel, valamint arra, hogy a jogi képviselő az ügyben tárgyaláson nem vett részt, érdemi beadványt nem terjesztett elő a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján a jogszabály által előírt minimális mértékben állapította meg.

Az eljárás költség- és illetékfeljegyzési jogos voltára figyelemmel a felmerült 30.000,- Ft-os eljárás illetéket a Magyar Állam viseli [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII törvény 43. § (3) bekezdés, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és 14. §-a].

Az ítélet ellen a Pp. 340. §-a alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2016. február hó 9. napján

. Telegdy Gergely
bíró